

Svatojanský Zpravodaj

Vážení spoluobčané!

Od minulého vydání Zpravodaje již uběhly tři měsíce a je tedy čas na vydání druhého čísla. Odezva na první vydání byla příznivá, a to nás povzbudilo k dalšímu pokračování. Rádi bychom Zpravodaj vydávali každé čtvrtletí, tedy 4x za rok. V každém čísle se budeme snažit Vás informovat o akcích, které u nás proběhly i o těch, které připravujeme. Popřejeme i našim jubilantům. Rádi zveřejníme i Vaše příspěvky, názory či přání, se kterými se chcete podělit se spoluobčany.

Na závěr mi dovoluťe poděkovat všem, kteří naší snahu o předávání informací podporují a dodávají nám tím větší chuť do práce a také panu J. Bláhovi a T. Michalovi, kteří mi ve vydávání Zpravodaje pomáhají. Všem Vám děkuji!

Růžena Balláková
starostka obce

Pečujeme o životní prostředí

O tom, že péče o životní prostředí nám není cizí, svědčí některé akce organizované v poslední době. O jarní úklid návsi se postaraly děti ze Základní školy a školní družiny. Pozvánku na brigádu 2. dubna k odstranění skládky v Sedlci vyslyšeli především sedlečtí hasiči. Pomohli s jejím odstraněním, ale hlavní práci musel udělat bagr a obec přišla o 20.000 Kč. Zlikvidovala se skládka, na které byla stará tráva, větve i další věci. Nejsou to tak trochu zbytečně vyhozené naše společné peníze kvůli několika nezodpovědným občanům? Další černou skládku v lese nad hřištěm vyklidili žáci 2. a 3. třídy spolu s pí učitelkou Kučerovou. Jednalo se zejména o staré železo a sklo. Sklo uklidili do kontejneru na sklo a staré železo bylo převezeno do sběrný. Z utržených peněz měli žáci velikou radost.

Zmínili jsme se o dvou zlikvidovaných skládkách. Kolik jich ještě v našem okolí je? V žádném případě nám nedělají dobrou reklamu. Stačí se podívat do stok kolem silnice. Co vše se tam najde, kdo to uklidí? Pravděpodobně nám pomůže vzrostlá tráva, která odhozené věci zakryje. Na jak dlouho? Do příští zimy? Snad. Ani pohled do lesa u silnice pod betonkou není nijak vábný. Všimli jste si toho? A tak můžeme pokračovat. Zejména v lesích můžeme objevit mnoho míst, kam někteří nezodpovědní spoluobčané a nejenom z naší vesnice, ukládají věci, které již svůj účel splnily. Myslíme si, že každý má možnost využívat popelnice, organizované sběry či přímo sběrný dvůr v Trhových Svinech. Většina z nás chce mít okolí a přírodu hezkou, čistou a zdravou. Buďme všichni takoví, bude se nám lépe žít i dýchat. Budeme mít ze života větší radost. Upozorněte nás na Obecním úřadě na černé skládky a najděte i odvahu upozornit na ty občany, pro které je příroda stále nejvhodnějším místem pro ukládání nepotřebného odpadu.

Zaměstnanci obecního úřadu

V loňském roce měl obecní úřad pět zaměstnanců, v letošním má pouze tři. Z toho jeden je již téměř rok v pracovní neschopnosti. I při tomto počtu zvládají uložené úkoly velmi dobře. Obec vlastní 112 ha lesa, proto jejich hlavní náplní byla práce v lese. Udělali probírku v lese na Horách – u hradu, vyčistili paseky a ošetřili je postřikem. Vysázeli 8400 nových stromků a rozmístili v lesích lapače na lykožrouta. I v tak malém počtu dodělali i resty z minulého roku. Z probírky, kterou dělají, obec prodává palivové dřevo. 1 m³ smrku za 500 Kč, 1 m³ tvrdého dřeva za 800 Kč.

Mimo hlavní pracovní náplň zajišťují i další potřebné práce. Úklid veřejných prostranství, úpravu hřbitova a návsi před poutí a podobně. Nezastavili se ani po pouti. Úklid zvládli za neuvěřitelně krátkou dobu. Navíc sami se pustili do úklidu hřiště, které to už dávno potřebovalo. Za aktivní přístup k plnění úkolů si zaslouží naše poděkování.

Jak jsme prožili konec zimu a začátek jara!!

Vzpomínka na masopust

Ani u nás si masopustní tradice a veselí nenecháme ujít. Masopustní růžičková koleda v provedení party mladých proběhla v obci 19. února za bujarého veselí a dobré nálady. Paní starostka koledu povolila, z hospody směla vyjít a do ní se zase vrátit. Počasí tentokrát bylo pro koledníky poměrně nepříznivé. Zima sice jim tolik nevadila, ale drobné mrholení vytvářelo místy namrzlou vozovku a vytáčení koleček bylo docela obtížné. „Caperda“ ani „mouční“ s tím však problémy neměli, ani muzikanti, kterým bylo maximálně chladno. Ale s tím musí při takové koledě počítat.

Jistě by bylo zajímavé kolik kroků či jakou vzdálenost naši koledníci musí během jednoho dne absolvovat. Kromě naší obce navštívili i osadu Sedlce. Ani po návratu do hospody je odpočinek nečeká. Další kolečka a věneček teprve celodenní námahu pomalu ukončí.

Osada Chlum si již tradičně pořádá „své koledníky“ sama. Hlavním organizátorem jsou tamní hasiči. Je až s podivem, že při tak malém počtu obyvatel „partu“ ochotných vždy najdou. Je pravdou, že jim vypomáhají i jáňáci či místní chalupáři. Muzikanty vzhledem k malému počtu obyvatel a tím i k předpokládanému výdělku nemůže reprezentovat celá kapela, ale minimální počet. To však veselí a dobrou náladu neovlivní. Kromě „dospělých“ koledníků tvoří doprovod i malí „mouční“ ve stejném ustrojení i se stejnými zvyky. Velmi hezká byla „kráva s pasákem“, která dojila přímo čokoládu, nebo „vojáci s dělem“, které z počátku odpovídalo poslušnost.

Zahájení koledníků v Chlumu bylo tentokrát neobvyklé. Po povolení koledy paní starostkou koledu požehnal i pan farář. Obojí proběhlo na návsi u kapličky. Panu faráři se prostředí tak líbilo, že sám navrhl uskutečnit při vhodné příležitosti v kapliče mši.

Jediným mírným nedostatkem masopustních akcí byla malá publikace našich koled na příklad v tisku. O zvycích v jiných obcích se píše v novinách či hovoří v rozhlase, o nás nepadne ani slovíčko. Ale vadí nám to? Vždyť to děláme zejména sami pro sebe, pro dobrou náladu nás všech!

Festival tanečních skupin

V naší obci proběhl 1. ročník festivalu tanečních skupin. Pořádala ho Taneční školička při základní škole, kterou vedou Michaela Tuhá a Růžena Balláková. Festivalu se účastnily taneční skupiny ze ZUŠ Trhové Sviny a Hluboká nad Vltavou. Pro zpestření programu vystoupila i profesionální skupina Cetare z Českých Budějovic. Festival probíhal v místním hostinci U kostela v sobotu 19. března. Návštěvnost jak dětí, tak jejich rodičů a dalších zájemců byla tak obrovská, že řada z nich nacházela těžko vhodné místo v sále i k stání.

Všechny skupiny předváděly tanečky i tance s maximálním soustředěním a zájmem. Byla radost je sledovat. Nejvíce jsme byly pochopitelně zvědaví na vystoupení tří skupin našich dětí. A bylo se na co dívat. Ostudu určitě neudělaly. To, co s nimi dokáže jejich vedoucí, Michaela Tuhá, se nám ani nechtělo uvěřit. Jedním slovem – nádhera.

Organizace tak navštíveného festivalu je velmi náročná. Na první ročník i ta byla zvládnuta velmi dobře. Program přímo profesionálně uváděla paní Iva Švecová. Dokázala si poradit s každým byť sebemenším problémem. Za to jí patří velký dík i uznání. Další práce, včetně předávání cen, také bezchybně zvládla paní starostka a její kolektiv. Snad trochu scházela větší prezentace a zapojení naší základní školy.

Akce podobného typu jsou velmi náročné i finančně. Proto chceme poděkovat sponzorům, kterým byli: p. František Jůda - J+K Velešín, p. František Kříha - pobočka České pojišťovny Trhové Sviny, p. Luděk Miška - firma Auto Miška Trhové Sviny,

p.Jana Fleischmannová - penzion Globus Český Krumlov, p. Pavla Leštinová - kadeřnictví Sv.Jan a p.Jiří Kučera – kovovýroba Sv. Jan nad Malší.

Na závěr je třeba všem účastníkům i organizátorům poděkovat. Největší poděkování pak patří lektorkám naší taneční školičky Míše Tuhé a Růženě Ballákové. Poděkování jim patří nejenom za festival, ale za veškerou práci i volný čas, který dětem věnují.

Jak jsme prožívali velikonoce před 60ti lety

Před několika týdny byly velikonoce. Svátky, které mají v různých krajích, ale i v různých obcích, také různé tradice. Migrace lidí i v naší obci mění naše původní, mnoho let zaběhlé zvyklosti. Porovnejte si sami, jak velikonoce u nás prožívaly ve svém dětství generace dnešních šedesátníků a sedmdesátníků.

Velikonoce byly považovány především za svátky náboženské a v tomto duchu také probíhaly. V obci působili dva duchovní římskokatolické církve. Pan vikář Stropek, což byl starší i vyšší církevní hodnostář a pan děkan Prokeš. Denně byla v kostele sloužena mše svatá a v náboženském duchu celé velikonoce také probíhaly.

Na zelený čtvrtek „zvony odlétají do Říma“ – se přestává v kostele zvonit. Z toho pramenila největší dětská radost. Zvonění nahrazovalo řehtání a klapání. Ráno, v poledne i večer jsme obcházel domky, u každého zatočili řehťáčkou a pronášeli koledu. Odměnou byla vajíčka či drobné peníze. Chodili jsme ve skupinách a po každé nadílce jsme se museli spravedlivě rozdělit.

Při mši svaté v kostele měli svou nezastupitelnou úlohu ministranti. Ministranti, pomocníci kněze při mši svaté, bývali chlapi z věřících rodin ve věku 6 až 15 let. Museli se naučit latinské texty jako odpovědi knězi a celou proceduru mše. Jednou z hlavních a důležitých povinností ministrantů bylo právě o velikonocích „hlídání Božího hrobu“. Ten byl umístěn ve vnitřní části hlavního vchodu do lodi kostela. Volným byl pouze vchod postranní. „Boží hrob“ byla maketa otevřeného hrobu, coby jeskyně, se sochou mrtvého Ježíše. Ke hrobu se v průběhu dne chodili lidé modlit. Ministranti měli u něho klečat a „hlídat ho“. Protože nás ministrantů nebylo tolik, abychom se mohli u hrobu střídat, brali jsme si kamarády jako pomocníky. V době, kdy žádní dospělí v kostele nebyli, jsme si hráli a „prozkoumávali“ kostel i s věží. Tím jsme se však nikdy nikomu nechlubili. Hlídání bylo ukončeno bohoslužbou „Vzkříšení“ večer na Bílou sobotu. Za hlídání jsme byli panem děkanem finančně odměněni. V té době každá koruna pro nás byla velmi vzácná, a proto o „hlídání“ byl velký zájem.

Do večere na Bílou sobotu byl zachováván přísný půst. Nesmělo se jíst hlavně maso. Teprve po návratu ze „Vzkříšení“ následovala bohatá večere. Tou bývala velikonoční sekaná (nádivka, řežábek) s bramborovým salátem, mazanec, vajíčka apod. S barevnými vajíčky byly spojeny další zvyky. Na příklad „cikání“. Zkoušeli jsme (cikali), kdo má tvrdší vajíčko ťukáním vajíček o sebe špičkou a spodkem. Prasklé vajíčko patřilo výherci s nerozbitým vajíčkem. Při tom se často dělaly podvody. Obarvil se třeba „pokladek“ (falešné vajíčko ze sádry) pro slepice, který vyhrával dokud, podvod nebyl odhalen. Další zvyk - do vajíčka položeného na zem se házením zasekávaly drobné mince. Vajíčka se také vyhazovala do výšky a zkoušelo se, zda se

při pádu na zem rozbijí. Podobných zvyků bylo jistě víc. Zajímavé je, že koledování na velikonoční pondělí spojené s vyšleháváním děvčat pomlázkou či polévání vodou zvykem u nás nebylo.

Na velikonoce a velikonoční zvyky, tak jako na celé dětství, všichni velmi rádi vzpomínáme.

Děti krásně vyzdobily budovu fary

Obecní úřad ve Sv. Janu nad Malší má už řadu let pronajatu faru. Užívá jí jako galerii k výstavám výtvarných prací, vltavínů apod., je v ní i zasedací místnost. Má v ní ale i klubovnu občanské sdružení Figurka, které sdružuje naše mladé občany od předškolního věku až po jejich rodiče. A právě toto sdružení připravilo na Velikonoce překrásnou výstavu dětských prací. Jarní motivy ve formě výkresů, vystřihovánek, keramiky, malby na sklo, skládaček, loutek atd. vyrobily děti od těch nejmladších z mateřské školy po žáky školy základní. Výstava na faře potrvá několik týdnů, aby si ji všichni zájemci mohli prohlédnout.

K otevření výstavy, které proběhlo v sobotu 23. dubna odpoledne, zvolilo sdružení velmi netradiční formu – velikonoční jarmark. V tržiště se změnil farní dvůr, a to opravdu k nepoznání. Vyrostla zde řada prodejních stánků s přáníčky, perníčky, jahelníčky, věnečky, keramikou a mnoha dalšími dětskými výrobky. Za symbolickou cenu si výrobky od dětí-prodavačů mohli návštěvníci zakoupit. I občerstvení pro návštěvníky bylo připraveno. Pekl se bramborák, k prodeji byly muffiny, limonády pro děti a pro dospělé i pivo. Nechybělo příjemné posezení u stolků a lavic i dětský koutek s hračkami a sedačkami na zemi byl připraven pro ty nejmenší. Tiše hrála reprodukováná hudba. Příjemnou atmosféru zvýraznilo nádherné, přímo letní počasí. Výtěžek z prodeje výrobků použije sdružení k nákupu potřebného materiálu, pomůcek a podobně.

Za symbolické vstupné 10 Kč jsme strávili v příjemném prostředí odpoledne plně

pohody, úsměvů, zářících dětských očí a spokojenosti na tváři všech, kteří se o velmi podařenou akci zasloužili. Těm především patří dík nás všech.

A co si přát na závěr? Celému občanskému sdružení Figurka další úspěchy v práci, stálý zájem o práci s dětmi a další krásné akce pro všechny.

V galerii „Na Faře“, jak asi všichni víte, probíhají i další výstavy.

V sobotu 14. 5. 2011 byl opět po několika letech zahájen program Galerie Na Faře pod vedením VSU-JČ. Úvodní výstava představuje tvorbu velké části členů Volného sdružení umělců Jižních Čech, včetně zahraničních kolegů z Německa a Rakouska. Na výstavě můžeme vidět různorodé náměty obrazů a jako doplněk jsou zde představeny také dřevěné plastiky a šperky manželů Roselli z Českých Budějovic. Z dalších umělců zde jsou zastoupeni českobudějovičtí: Jana Školaudyová, Naďa + Lenka Kubartovy, Zdeněk Bárta, Hana Jinderlová, Jarka Linhartová, Jana Roselli, Danuše Hošnová, Jaroslav Konopa, Josef Balek – Velešín, Martin Řepa – Protivín, Ondřej Caletka – Češňovice, Milan Kozák – Praha, Petr Šrédl – Stříbro, Josef Záruba – Soběslav, Karl Josef Schuhmacher – Eschbronn, Německo, Eddie Müller – Linz, Rakousko. Na úvodní vernisáži se sešla necelá stovka návštěvníků a to převážně přespolních, místních bylo poskromnu, ale ani to neubralo na vynikající atmosféře. Tu také podpořilo vynikající vystoupení českokrumlovské skupiny Kyanid, která zde zahrála několik svých hitů v „unplugged“ podobě. Náladu zvedlo také „obtahování“ návštěvníků výstavy Martinem Řepou, kdy barevně obtáhl ruce všech přítomných na velký karton, výsledek snažení je součástí výstavy. Myslím si, že se zahájení povedlo na výtečnou a díky patří místní starostce paní Ballákové, která velmi pomohla s přípravami celé akce a bez které by se galerie neotevřela. Takže popřeji více podobných akcí a to, aby obec Svatý Jan mohla být na svou galerii pyšná!!!!

JP Balek

Zatím alespoň pár vět k našim hasičům

V obci máme tři hasičské sbory. Ve Sv. Janu, Sedlci a Chlumu. Z jejich posledních aktivit stojí za zmínku zejména soutěž, která proběhla 21. května v Roudném. Hasiči ze Sv. Jana na ni vyslali 3 družstva. Dvě družstva mužů bez omezení a jedno družstvo žen. Chlum i přes svou daleko menší základnu 2 družstva. Muže bez omezení a muže nad 35 let. A právě „Chumáci“ byli velmi úspěšní. Muži nad 35 let získali 2. místo (pouze 1 vteřinu za muži z Ločenic) a muži bez omezení 3. místo. Umístění velice pěkné. Ale to není nejdůležitější. Důležité je cvičit, připravit se nejen na soutěž, ale i k zásahu při požáru.

Mimo to se hasiči aktivně zapojili do pořadatelské služby při rallye Český Krumlov a hasiči ve Sv. Janu připravují největší akci – 17. Ročník mezinárodního závodů historických vozidel „S kopce do kopce“. O ní Vám podrobnější informace přineseme příště.

V prvním čísle Zpravodaje, který bude vycházet čtvrtletně, jsme blahopřáli spoluobčanům, kteří se dožili významného životního výročí v prvním čtvrtletí roku. V tomto čísle přejeme společně s Vámi

paní Věře Táchové, Sv. Jan n/Malší 10 a
paní Marii Novotné, Sv. Jan n/Malší 9
které se dožily významného životního výročí v dubnu a

panu Janu Burgerovi, Sedlce 39
panu Pavlu Kopsovi, Sedlce 68
kteří se významného životního výročí dožili v květnu

Hodně zdraví, spokojenosti, radosti i štěstí do dalších let

Vydává:

Obec Svatý Jan nad Malší, Svatý Jan nad Malší 13, 373 23 Svatý Jan nad Malší; IČO: 00245488, DIČ CZ00245488 MK ČR E 15518
Podklady Jan Bláha, Růžena Balláková. Do tisku připravil a sestavil Tomáš Michal.
Za správnost údajů zodpovídá předkladatel. Vydání č. 2011.02